

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
93/C 340/01	Ecu.....	1
93/C 340/02	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983.....	2
93/C 340/03	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983.....	2
	<hr/>	
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
93/C 340/04	Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddene i traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1.....	3
93/C 340/05	Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang i traktatens artikel 104 A.....	6
93/C 340/06	Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.....	8
93/C 340/07	Ændret forslag til Rådets afgørelse om de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen for Det Europæiske Monetære Instituts finansielle midler.....	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 340/08	Ændret forslag til Rådets beslutning om medlemsstaternes høring af Det Europæiske Monetære Institut om udkast til retsforskrifter	12
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
93/C 340/09	Phare — Planlægning og realisering af et nationalt radiokommunikations netværk til udrykningstjenesten — Meddelelse af udbud udstedt af Bulgariens regering finansieret under Phare programmet	14
93/C 340/10	Meddelelse om, at Kommissionen har til hensigt at tage en forordning om antidumpingtold op til fornyet undersøgelse	15
	Domstolen — Europa-Parlamentet	
93/C 340/11	Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve	16

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

16. december 1993

(93/C 340/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,3264	US-dollars	1,12636
Danske kroner	7,56237	Canadiske dollars	1,50087
Tyske mark	1,93001	Yen	123,854
Græske drakmer	276,769	Schweizerfrancs	1,65102
Spanske pesetas	159,177	Norske kroner	8,38517
Franske francs	6,59370	Svenske kroner	9,50027
Irske pund	0,796519	Finske mark	6,54301
Italienske lire	1907,43	Østrigske schilling	13,5715
Nederlandske gylde	2,16148	Islandske kroner	81,1541
Portugisiske escudos	197,225	Australske dollars	1,66818
Pund sterling	0,758337	Newzealandske dollars	2,00420
		Sydafrikanske rand	3,81047

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telex (kaldnr. 21791) og en telefax (kaldnr. 296 10 97) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983

(93/C 340/02)

I henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan ⁽¹⁾, har Kommissionen den 3. december 1993 besluttet, at den importordning, der anvendes i Benelux over for Den Kinesiske Folkerepublik ændres som følger:

Undtagelsesvis åbning af mulighed for import af følgende varer:

KN-kode	Varebeskrivelse	Værdi (1 000 ECU)
9603 21 00 9603 29 10 9603 29 30 9603 29 90 9603 30 10 9603 30 90 9603 40 10 9603 90 91	Tandbørster, børster, koste og pensler (undtagen børster, der udgør dele til maskiner)	20

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 8. 12. 1983, s. 6.

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 9, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983

(93/C 340/03)

I henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3420/83 af 14. november 1983 om importordningerne for de varer med oprindelse i statshandelslandene, som ikke er liberaliseret på fællesskabsplan ⁽¹⁾, har Kommissionen den 3. december 1993 besluttet, at den importordning, der anvendes i Frankrig over for Mongoliet, ændres som følger:

Undtagelsesvis åbning af mulighed for import af følgende tekstilvarer:

— Kategori ex 5 (KN-kode 6110 10 35, 6110 10 38, 6110 10 95 og 6110 10 98) 5 000 stk.

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 8. 12. 1983, s. 6.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddene i traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1 ⁽¹⁾

(93/C 340/04)

KOM(93) 617 endelig udg. — SYN 466

(Forelagt af Kommissionen den 2. december 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 B, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1, finder direkte anvendelse; begreberne i disse artikler kan om nødvendigt fastlægges;

navnlig bør der ske en præcisering af begreberne »overtræk« og »andre former for kreditfaciliteter« bl.a. med hensyn til, hvorledes fordringer, som består den 1. januar 1994, skal behandles;

det er ønskeligt, at de nationale centralbanker, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase (ØMU), ved indledningen til denne besidder omsættelige fordringer, der opfylder markedsbetingelserne, især med henblik på at tilføre den monetære politik, som føres af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), den ønskede fleksibilitet og tillade de forskellige nationale centralbanker, der deltager i Den Monetære Union, at yde et normalt bidrag til den monetære indkomst, som skal fordeles mellem dem;

for de centralbanker, der fortsat efter den 1. januar 1994 besidder fordringer på den offentlige sektor, som ikke er omsættelige, eller for hvilke der gælder andre vilkår end markedsvilkår, skal det kunne tillades senere at omlægge disse fordringer til omsættelige værdipapirer, der opfylder markedsbetingelserne;

punkt 11 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bestemmer, at »Det Forenede Kongeriges regering kan opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase i ØMU«; der bør tillades en konvertering af beholdningen under denne facilitet til omsættelige værdipapirer med fast løbetid, der opfylder markedsbetingelserne, hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase;

protokollen vedrørende Portugal bestemmer, at »Portugal gives tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira, for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i gældende portugisisk lovgivning«, og at »Portugal forpligter sig til at gøre sit yderste for at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt«;

medlemsstaterne bør træffe de fornødne foranstaltninger til, at forbuddene i traktatens artikel 104 gennemføres effektivt og uden begrænsninger; især bør køb på det sekundære marked ikke bruges til at omgå målsætningen i artikel 104;

hvis en centralbank i en medlemsstat, inden for de i denne forordning fastsatte grænser, foretager direkte køb af omsættelige gældsinstrumenter udstedt af den offentlige sektor i en anden medlemsstat, er dette ikke medvirkende til, at den offentlige sektor unddrager sig markedsordningernes regler, hvis sådanne køb alene sker som led i forvaltningen af valutareserverne;

uanset den rolle, som Kommissionen er tillagt i traktatens artikel 169, tilkommer det Det Europæiske Monetære Institut, og senere Den Europæiske Centralbank, i medfør af traktatens artikel 109 F, stk. 9, og artikel 180 at sikre, at de nationale centralbanker opfylder deres forpligtelser ifølge traktaten;

(¹) EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 5.

Det oprindelige udkast til forslag (KOM(93) 371 endelig udg. — SYN 466 — SYN 467 af 22. 7. 1993) blev bekræftet som formelt forslag med virkning fra 1. 11. 1993.

centralbankernes dagskreditter kan anvendes til at sikre, at betalingssystemerne fungerer, hvorfor dagskreditter i den offentlige sektor er forenelige med målsætningerne i traktatens artikel 104, forudsat at forlængelse til næste dag er udelukket;

der er intet til hinder for, at centralbankerne fungerer som fiskale agenter; selv om centralbankernes indløsning af checks udstedt af tredjemand til den offentlige sektor lejlighedsvis kan indebære et tilgodehavende, forbyder traktatens artikel 104 ikke disse transaktioner, da de ikke totalt medfører en fordring på den offentlige sektor;

de nationale centralbankers beholdninger af mønter udstedt af den offentlige sektor og krediteret denne udgør en form for rentefri fordring på den offentlige sektor; hvis der kun er tale om begrænsede beløb, er denne praksis ikke i strid med princippet i traktatens artikel 104, hvorfor den kan tillades inden for den i denne forordning fastsatte grænse i betragtning af de vanskeligheder, som et fuldstændigt forbud af denne form for kredit ville medføre;

Forbundsrepublikken Tyskland har som følge af genforeningen særlige vanskeligheder ved at overholde den begrænsning, der skal gælde for de pågældende aktiver, og det er derfor rimeligt, at der for dens vedkommende fastsættes en højere procentsats i et begrænset tidsrum;

centralbankernes finansiering af forpligtelser, som den offentlige sektor har over for Den Internationale Valutafond, eller som skyldes iværksættelsen af mekanismen for mellemfristet finansiel støtte i Fællesskabet, indebærer fordringer på udlandet, som udgør reserveaktiver eller lignende aktiver; det forekommer derfor hensigtsmæssigt at tillade dem;

offentlige foretagender er omfattet af forbuddet i artikel 104 og 104 B, stk. 1; de er defineret i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I traktatens artikel 104 forstås ved:

a) »overtræk« enhver rådighedsstillelse af midler til fordel for den offentlige sektor, som resulterer eller kan forventes at resultere i en debetsaldo

b) »andre former for kreditfaciliteter«:

- i) enhver fordring på den offentlige sektor, som bestod den 1. januar 1994, bortset fra fordringer med fast løbetid, som er erhvervet inden denne dato
- ii) al finansiering af den offentlige sektors forpligtelser over for tredjemand
- iii) med forbehold af traktatens artikel 104, stk. 2, alle transaktioner med den offentlige sektor, som resulterer eller kan forventes at resultere i en fordring på denne.

2. Som gældsinstrumenter efter traktatens artikel 104 betragtes ikke værdipapirer, der er erhvervet hos den offentlige sektor for at sikre omlægning til omsættelige værdipapirer med fast løbetid, der opfylder markedsbetingelserne:

- fordringer med fast løbetid, der er erhvervet inden den 1. januar 1994, og som ikke opfylder markedsbetingelserne og ikke er omsættelige, dersom disse værdipapirers løbetid ikke er længere end de nævnte fordringers;
- beholdningen under Det Forenede Kongeriges »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, indtil Det Forenede Kongerige eventuelt går over til ØMU's tredje fase.

Artikel 2

1. I anden fase af ØMU'en anses der ikke at foreligge direkte køb efter traktatens artikel 104, når en centralbank i en medlemsstat køber omsættelige gældsinstrumenter af den offentlige sektor i en anden medlemsstat, forudsat at købet alene sker som led i forvaltningen af valutareserverne.

2. I tredje fase af ØMU'en anses der ikke at foreligge direkte køb efter artikel 104, når der alene som led i forvaltningen af valutareserverne

- af centralbanken i en medlemsstat, der ikke deltager i ØMU's tredje fase, købes omsættelige gældsinstrumenter af den offentlige sektor i en anden medlemsstat
- af Den Europæiske Centralbank eller af en centralbank i en medlemsstat, der deltager i ØMU's tredje fase, købes omsættelige gældsinstrumenter af den offentlige sektor i en medlemsstat, der ikke deltager i ØMU's tredje fase.

Artikel 3

I denne forordning forstås ved »den offentlige sektor« fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder,

⁽¹⁾ EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 35. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/84/EØF (EFT nr. L 254 af 12. 10. 1993, s. 16).

andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne.

Ved »nationale centralbanker« forstås medlemsstaternes centralbanker samt Institut monétaire luxembourgeois.

Artikel 4

De dagskreditter, som Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker yder til den offentlige sektor, betragtes ikke som kreditfaciliteter efter traktatens artikel 104, hvis de er begrænset til den pågældende dag, og forlængelse ikke er mulig.

Artikel 5

Når Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker fra den offentlige sektor modtager checks udstedt af tredjemand til indløsning, og krediterer disse den offentlige sektors konto, før trassatbanken debiteres, betragtes dette ikke som en kreditfacilitet efter artikel 104, hvis der efter modtagelsen af checken er forløbet et tidsrum svarende til den sædvanlige indløsningsfrist for centralbanken i den pågældende medlemsstat, forudsat at en eventuel gevinst er en undtagelse, er af ubetydelig størrelse og udlignes over en kort periode.

Artikel 6

Den Europæiske Centralbanks eller den eller de nationale centralbankers beholdninger af mønter udstedt af den offentlige sektor og krediteret denne, betragtes ikke som en kreditfacilitet efter artikel 104, dersom de ikke udgør mere end 10 % af det samlede møntomløb.

Indtil den 31. december 1996 er dette tal 15 % for Tyskland.

Artikel 7

Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers finansiering af forpligtelser, som den offentlige

sektor har over for Den Internationale Valutafond, eller som skyldes iværksættelsen af den mekanisme for mellemfristet finansiel støtte, der er indført ved forordning (EØF) nr. 1969/88⁽¹⁾, betragtes ikke som en kreditfacilitet efter artikel 104.

Artikel 8

1. I traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1, forstås ved »offentlige foretagender« enhver virksomhed, som staten eller andre lokale administrative myndigheder direkte eller indirekte kan udøve en bestemmende indflydelse på som følge af ejerskab, kapitalinteresser eller de regler, der gælder for den pågældende virksomhed.

Bestemmende indflydelse antages at foreligge, når staten eller andre lokale administrative myndigheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed

- a) besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller
- b) råder over mere end halvdelen af de stemmer, der er knyttet til kapitalandele, som virksomheden har udstedt, eller
- c) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

2. Ved anvendelse af traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1, anses Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker ikke for at indgå i den offentlige sektor.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 1).

Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang i traktatens artikel 104 A ⁽¹⁾

(93/C 340/05)

KOM(93) 617 endelig udg. — SYN 467

(Forelagt af Kommissionen den 2. december 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Forbuddet i traktatens artikel 104 A mod privilegeret adgang til finansielle institutioner er et vigtigt middel til at sikre, at den offentlige sektors finansiering underkastes markedsmekanismernes disciplinerende virkninger og bidrager dermed til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud; forbuddet ligestiller desuden medlemsstaterne for så vidt angår den offentlige sektors adgang til finansielle institutioner;

Rådet bør fastlægge definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet;

medlemsstaterne og Fællesskabet skal handle under hensyntagen til princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence;

især kan denne forordning ikke vedrøre struktureringen af de markeder, som er i overensstemmelse med nævnte princip;

denne forordning har ikke til formål at hindre driften af offentlige finansielle institutioner, når dette sker i overensstemmelse med dette princip;

ifølge traktatens artikel 104 A er foranstaltninger, hvorved der gives privilegeret adgang, forbudt; det bør præciseres, hvilke former for handlinger der omfattes af dette forbud; forpligtelser, som finansielle institutioner frit aftaler inden for kontraktforhold, kan ikke være omfattet;

ifølge nævnte artikel kan tilsynsmæssige hensyn begrunde undtagelser fra dette principielle forbud;

tilsynsmæssige hensyn kan imidlertid ikke påberåbes med det sigte at indføre en skjult privilegeret adgang ad lovgivningsvej eller administrativt;

offentlige foretagender er omfattet af forbuddet; disse er defineret i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder ⁽²⁾;

finansielle institutioner, navnlig kreditinstitutter, kan af pengepolitiske hensyn være nødt til at ligge inde med tilgodehavender hos Den Europæiske Centralbank og/eller de nationale centralbanker;

Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan ikke som offentlige myndigheder træffe foranstaltninger, der giver privilegeret adgang; regler for tilvejebringelse eller pantsætning af gældsinstrumenter, som er udstedt af Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker, må ikke anvendes til at omgå forbuddet mod privilegeret adgang;

for at forhindre enhver omgåelse af forbuddet skal definitionerne i fællesskabsretten af de forskellige former for finansielle institutioner suppleres med en angivelse af de institutioner, der beskæftiger sig med finansielle aktiviteter, men som endnu ikke har været genstand for harmonisering på fællesskabsplan som f.eks. tredjelandes filialer, holding- eller factoringselskaber, ikke samordnede investeringsinstitutter, pensionsfonde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »enhver foranstaltning, hvorved der gives privilegeret adgang« enhver lov eller administrativ bestemmelse eller enhver bindende retsakt vedtaget som led i udøvelsen af offentlig myndighed, som

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 7.

Det oprindelige udkast til forslag (KOM(93) 371 endelig udg. — SYN 466 — SYN 467 af 22. 7. 1993) blev bekræftet som formelt forslag med virkning fra 1. 11. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 35. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/84/EØF (EFT nr. L 254 af 12. 10. 1993, s. 16).

- pålægger finansielle institutioner pligt til at erhverve eller ligge inde med fordringer på fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne (i det følgende benævnt »den offentlige sektor«), eller
- medfører skatte- eller afgiftsmæssige fordele, som kun kan komme finansielle institutioner til gode, eller medfører økonomiske fordele, som ikke stemmer overens med markedsøkonomiske principper, med sigte på at begunstige finansielle institutioners erhvervelse eller besiddelse af fordringer af nævnte art.

2. Følgende betragtes ikke som foranstaltninger, hvorved der gives privilegeret adgang:

- finansieringsforpligtelser på særlige vilkår i forbindelse med socialt boligbyggeri, som bl.a. kan omfatte en forpligtelse til at centralisere midler hos offentlige finansielle institutioner, når vilkårene for finansiering af det sociale boligbyggeri i den offentlige sektor er de samme som dem, der gælder for samme former for finansiering, som til samme formål ydes til private låntagere
- forpligtelsen til at centralisere midler hos et offentligt kreditinstitut, for så vidt dette krav pr. 1. januar 1994 er en integrerende del af et særligt net af kreditinstitutter, eller en opsparingsordning, der specifikt henvender sig til private husholdninger og har til formål at skabe finansiell sikkerhed for hele nettet eller ordningen. Anvendelsen af sådanne centraliserede midler skal være underlagt det pågældende offentlige kreditinstituts ledende organer og skal ske i overensstemmelse med princippet om markedsøkonomi med fri konkurrence
- finansieringsforpligtelser i forbindelse med lån til udbedring af skader forårsaget af katastrofer, såfremt vilkårene for finansiering heraf ikke er bedre, når skaderne er lidt af den offentlige sektor, end når de er lidt af den private sektor.

Artikel 2

I traktatens artikel 104 A forstås ved »tilsynsmæssige hensyn« de hensyn, som danner grundlaget for de nationale love og administrative bestemmelser eller foranstaltninger, der er baseret på eller er forenelige med fællesskabsretten, og som tager sigte på at fremme de enkelte finansielle institutioners soliditet for derved at styrke stabiliteten i det finansielle system som helhed og beskytte de finansielle institutioners kunder.

Artikel 3

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »offentlige foretagender« enhver virksomhed, på hvilken staten eller andre lokale administrative enheder direkte eller indi-

rekte kan have en bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for den pågældende virksomhed.

Bestemmende indflydelse antages at foreligge, når staten eller andre lokale administrative enheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:

- a) besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller
- b) råder over mere end halvdelen af de stemmer, som er knyttet til kapitalandele, som virksomheden har udstedt, eller
- c) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

2. Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 104 A anses Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker ikke for at indgå i den offentlige sektor uanset deres pligt til som offentlige myndigheder at undlade at træffe foranstaltninger, som indebærer en privilegeret adgang.

3. Ved »nationale centralbanker« forstås medlemsstaternes centralbanker samt Institut monétaire luxembourgeois.

Artikel 4

1. I traktatens artikel 104 A forstås ved »finansielle institutioner«:

- kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾
- forsikringsselskaber som defineret i artikel 1, litra a) i direktiv 92/49/EØF ⁽²⁾
- forsikringsselskaber som defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 92/96/EØF ⁽³⁾
- investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 85/611/EØF ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30). Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3). Direktivet er ændret ved direktiv 88/220/EØF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1988, s. 31).

- investeringsselskaber som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF ⁽¹⁾
- alle andre foretagender eller institutioner med aktiviteter af tilsvarende art som de selskaber, der er nævnt i de ovenstående led, eller hvis hovedvirksomhed består i erhvervelse af beholdninger af finansielle aktiver eller omdannelse af finansielle fordringer.

2. Følgende institutioner indgår ikke i ovenstående definition af finansielle institutioner:

- Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT nr. L 141 af 11. 6. 1993, s. 27).

- postvæsenets finansielle tjenester, såfremt de indgår i det offentlige som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem, eller såfremt deres hovedaktivitet er at virke som finansiell agent for det offentlige, samt
- institutioner, som er en del af det offentlige som defineret i Det Europæiske Nationalregnskabssystem, eller hvis passiver i deres helhed udgør en statsgældspost.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Rådets forordning (EF) om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾

(93/C 340/06)

KOM(93) 617 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 2. december 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 14, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Definitionen af ordene offentlig, underskud og investering er fastlagt i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med henvisning til Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) ⁽²⁾; disse definitioner kan revideres i forbindelse med den nødvendige harmonisering af de nationale statistikker

eller af andre grunde; det er nødvendigt med præcise definitioner med henvisning til klassifikationskoderne i ENS; revisioner af ENS besluttet af Rådet efter traktatens kompetence- og procedureregler;

den definition af gæld, der er fastlagt i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, bør specificeres ved henvisning til klassifikationskoderne i ENS;

Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser ⁽³⁾ giver en passende detaljeret definition af bruttonationalproduktet i markedspriser;

i henhold til protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud skal Kommissionen tilvejebringe de statistiske data, der skal benyttes i forbindelse med denne procedure;

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 8.

Det oprindelige udkast til forslag KOM(93) 371 endelig udg. — SYN 466 — SYN 467 af 22. 7. 1993 blev bekræftet som formelt forslag med virkning fra 1. 11. 1993.

⁽²⁾ De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Det Europæiske Nationalregnskabssystem — ENS, anden udg.

⁽³⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

det er nødvendigt med detaljerede regler, således at medlemsstaterne straks og regelmæssigt kan underrette Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 2 og 3, overvåger Kommissionen udviklingen i medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld og undersøger, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af kriterierne for det offentlige underskud og den offentlige gæld; hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier, skal Kommissionen tage hensyn til alle relevante forhold; Kommissionen skal undersøge, om der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

Definitioner

Artikel 1

1. Med henblik på protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og denne forordning defineres begreberne i stk. 2 til 5 i overensstemmelse med Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS). Koderne i parentes henviser til ENS, anden udgave.

2. »Offentlig« betyder sektoren det offentlige (S60), der er underopdelt i undersektorerne det centrale offentlige (S61), det lokale offentlige (S62) og de sociale kasser og fonde (S63), bortset fra handelsmæssige transaktioner som defineret i ENS.

Udelukkelsen af handelsmæssige transaktioner indebærer, at sektoren det offentlige (S60) alene omfatter de institutionelle enheder, hvis væsentligste funktion er at frembringe ikke-handelsmæssige tjenesteydelser.

3. »Det offentlige underskud« (overskud) er den offentlige sektors (S60) nettolåntagning (nettolångivning) (N5) som defineret i ENS. Det rentebeløb, der indgår i det offentlige underskud, er de faktiske renter (R41) som defineret i ENS.

4. »Offentlige investeringer« er det offentliges (S60) faste bruttoinvesteringer (P41) som defineret i ENS.

5. »Den offentlige gæld« er den samlede nominelle værdi af alle det offentliges (S60) udestående forpligtelser pr. 31. december med undtagelse af forpligtelser, for hvilke de hertil svarende aktiver beror hos det offentlige (S60).

Den offentlige gæld består af det offentliges forpligtelser af følgende art: sedler og mønt samt indlån (F20 og F30), kortfristede værdipapirer (F40), obligationer (F50),

andre kortfristede lån (F79) samt andre mellem- og langfristede lån (F89) som defineret i ENS.

Den nominelle værdi af en forpligtelse, der er udestående pr. 31. december, er den pålydende værdi.

En indeksreguleret forpligtelses nominelle værdi svarer til den pålydende værdi justeret med den indekserede kapitalforøgelse pr. 31. december.

Forpligtelser i udenlandsk valuta omregnes til national valuta til den repræsentative markedskurs på årets sidste arbejdsdag.

Artikel 2

Bruttonationalproduktet er bruttonationalproduktet i markedspriser (BNPmp), som defineret i artikel 2 i direktiv 89/130/EØF, Euratom.

Artikel 3

1. Tallene for det forventede offentlige underskud er de tal, som medlemsstaterne udarbejder for det indeværende år i overensstemmelse med deres budgetpolitiske myndigheders seneste beslutninger.

2. Tallene for det faktiske offentlige underskud og for niveauet for den faktiske offentlige gæld er de anslåede, foreløbige eller endelige resultater for et afsluttet år.

AFSNIT 2

Fremsendelse af oplysninger

Artikel 4

1. Fra begyndelsen af 1994 underretter medlemsstaterne to gange om året Kommissionen om deres forventede og faktiske offentlige underskud og om niveauet for deres faktiske offentlige gæld, første gang inden den 1. marts i det indeværende år (år n) og anden gang inden den 1. september i år n.

2. Inden den 1. marts i år n skal medlemsstaterne:

— underrette Kommissionen om deres forventede offentlige underskud i år n, om det seneste skøn over deres faktiske offentlige underskud i år n-1 og om deres faktiske offentlige underskud i årene n-2, n-3 og n-4

— samtidig for årene n, n-1 og n-2 underrette Kommissionen om de tilsvarende budgetunderskud, opgjort efter den definition, som er mest sædvanlig i hver enkelt medlemsstat, og om de tal, som forklarer

sammenhængen mellem dette budgetunderskud og det offentlige underskud. De tal, som meddeles Kommissionen til forklaring af sammenhængen, skal navnlig omfatte tallene for nettolåntagningen i undersektorerne S61, S62 og S63

- underrette Kommissionen om det forventede niveau for deres faktiske offentlige gæld ved udgangen af år n-1 og om niveauet for deres faktiske offentlige gæld i årene n-2, n-3 og n-4
  - samtidig for årene n-1 og n-2 underrette Kommissionen om de tal, der forklarer, hvorledes deres offentlige underskud og andre relevante faktorer har bidraget til variationen i niveauet for deres offentlige gæld.
3. Inden den 1. september i år n skal medlemsstaterne:
- underrette Kommissionen om deres ajourførte forventede offentlige underskud i år n og om deres faktiske offentlige underskud i år n-1, n-2, n-3 og n-4 samt opfylde kravene i stk. 2, andet ledt
  - underrette Kommissionen om niveauet for deres faktiske offentlige gæld i år n-1, n-2, n-3 og n-4 samt opfylde kravene i stk. 2, fjerde led.

4. De tal for det forventede offentlige underskud, der meddeles Kommissionen efter stk. 2 og 3, angives i national valuta og i finansår.

Tallene for det faktiske offentlige underskud og for niveauet for den faktiske offentlige gæld, der meddeles Kommissionen efter stk. 2 og 3, anføres i national valuta og i kalenderår bortset fra de ajourførte skøn for år n-1, som kan anføres i finansår.

Hvis finansåret ikke er sammenfaldende med kalenderåret, meddeler medlemsstaterne også Kommissionen tallene for deres faktiske offentlige underskud og for niveauet for deres faktiske offentlige gæld i finansår for de to finansår, der er gået forud for det indeværende finansår.

Artikel 5

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen tallene for deres offentlige investeringer og renter på samme betingelser som fastsat i artikel 4, stk. 1, 2 og 3.

Artikel 6

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen en prognose vedrørende deres bruttonationalprodukt for år n og de faktiske tal for deres bruttonationalprodukt for år n-1, n-2, n-3 og n-4 efter samme tidsfrister som fastsat i artikel 4, stk. 1.

Artikel 7

I tilfælde af revision af ENS, vedtaget af Rådet efter traktatens kompetence- og procedureregler, tilpasser Kommissionen ENS-klassifikationskoderne i artikel 1 og 4.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Rådets afgørelse om de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen for Det Europæiske Monetære Instituts finansielle midler⁽¹⁾

(93/C 340/07)

KOM(93) 617 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 2. december 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 16.1 og 16.2 i den til traktaten knyttede protokol om statuten for Det Europæiske Monetære Institut,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Centralbankchefkomitéen,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, oprettes den 1. januar 1994;

EMI skal have sine egne midler,

EMI's midler fastlægges af Rådet for EMI;

EMI's midler tilvejebringes gennem bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er henvist til i artikel 16.2, i statuten for EMI;

fordelingsnøglen for EMI's finansielle midler fastlægges, inden anden fase påbegyndes;

de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelsen af fordelingsnøglen, tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet;

de regler, som Rådet vedtager i denne afgørelse, skaber ikke præcedens for andre retsakter, som Rådet måtte vedtage på andre områder;

det er nødvendigt at definere, hvilke data der skal anvendes, samt fastlægge metoden til beregning af fordelingsnøglen;

ved Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser⁽²⁾ indføres der en procedure for medlemsstaternes vedtagelse af data vedrørende bruttonationalindkomsten i markedspriser —; under hensyntagen til at medlemsstaterne tager alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at dataene overføres til Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen for de nationale centralbankers bidrag til EMI's finansielle midler, tilvejebringes af Kommissionen efter reglerne i nedenstående artikler.

Artikel 2

Befolkningen og bruttonationalproduktet i markedspriser, i det følgende benævnt »BNPmp«, defineres efter det gældende europæiske nationalregnskabssystem (ENS). Ved BNPmp forstås BNPmp som defineret i artikel 2 i direktiv nr. 89/130/EØF, Euratom.

Artikel 3

Befolkningsdataene vedrører 1992. Der anvendes et gennemsnit af den samlede befolkning i årets løb i overensstemmelse med anbefalingen i ENS.

Artikel 4

BNPmp-dataene vedrører hvert af årene 1987-1991. En medlemsstats BNPmp-data udtrykkes i dens nationale valuta i løbende priser.

Artikel 5

Kommissionen (Eurostat) indsamler befolkningsdataene hos medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 11.

Det oprindelige udkast til forslag (KOM(93) 371 endelig udg. — SYN 466 — SYN 467 af 22. 7. 1993) blev bekræftet som formelt forslag med virkning fra 1. 11. 1993

⁽²⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

Artikel 6

For årene 1988-1991 anvendes de BNPmp-data, der fremkommer ved anvendelsen af direktiv 89/130/EØF, Euratom. Kommissionen (Eurostat) indsamler BNPmp-dataene for 1987 hos medlemsstaterne, der skal have bragt dem i overensstemmelse med BNPmp-dataene for 1988-1991.

Artikel 7

1. En medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning er dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede befolkning.

2. BNPmp-data for hvert enkelt år og hver enkelt medlemsstat udtrykt i national valuta omregnes til ecu-data. Den vekselkurs, der anvendes til dette formål, er gennemsnittet af vekselkurserne for alle arbejdsdage i et år. Dagsvekselkursen er den kurs, der beregnes af Kommissionen og offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. En medlemsstats andel af Fællesskabets BNPmp er dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede BNPmp over fem år.

Artikel 8

En national centralbanks vægt i fordelingsnøglen er det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats andele af Fællesskabets befolkning og BNPmp.

Artikel 9

I de forskellige beregningsfaser skal der anvendes tilstrækkelig mange decimaler til at sikre nøjagtigheden. De nationale centralbankers vægt i fordelingsnøglen angives med fire decimaler.

Artikel 10

Kommissionen giver inden den 1. januar 1994 EF's Centralbankschefkomité meddelelse om de data, der er omhandlet i denne afgørelse.

Ændret forslag til Rådets beslutning om medlemsstaternes høring af Det Europæiske Monetære Institut om udkast til retsforskrifter⁽¹⁾

(93/C 340/08)

KOM(93) 617 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 2. december 1993 i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 F, stk. 6, samt artikel 5.3, i protokollen om statuttten for Det Europæiske Monetære Institut, der er vedføjet som bilag til traktaten,

Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, oprettes den 1. januar 1994;

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

ifølge traktaten høres EMI af myndighederne i medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde; Rådet fastsætter rammerne og betingelserne for denne høring;

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

medlemsstaternes myndigheders høringspligt berører ikke de nationale myndigheders ansvar på de områder, som de pågældende udkast vedrører;

under henvisning til udtalelse fra chefkomitéen, og

de afgørelser, som de nationale myndigheder træffer som led i gennemførelsen af den monetære politik, er ikke omfattet af denne beslutning;

(¹) EFT nr. C 324 af 1. 12. 1993, s. 12.

Det oprindelige udkast til forslag (KOM(93) 436 endelig udg. af 22. 9. 1993) blev bekræftet som formelt forslag med virkning fra 1. 11. 1993.

høring af EMI må ikke unødigt forlænge medlemsstaternes vedtagelsesprocedurer for udkast til retsforskrifter; dog skal de frister, som gælder for EMI's afgivelse af udtalelse, give EMI mulighed for at behandle de tekster, der forelægges instituttet, med den fornødne omhu; i særlig hastende tilfælde, der er behørigt begrundede, f.eks. p.g.a. markedernes følsomhed, kan medlemsstaterne fastsætte en frist på under en måned; navnlig i sådanne tilfælde bør der finde en dialog sted mellem de nationale myndigheder og EMI, så begge parter interesser kan blive tilgodeset —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaternes myndigheder hører EMI om ethvert udkast til retsforskrifter på områder, hvor EMI i henhold til traktatens artikel 109 F er kompetent, og særlig med hensyn til,

- monetær lovgivning, ecu'ens stilling samt betalingsmidler
- de nationale centralbankers vedtægter og kompetence samt instrumenterne i den monetære politik
- indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank- og betalingsbalancestatistikker
- clearing- og betalingsordninger, især vedrørende grænseoverskridende transaktioner
- regler for finansieringsinstitutter, for så vidt de påvirker disses eller finansmarkedernes stabilitet.

2. Straks efter modtagelsen af et udkast til retsforskrifter underretter EMI de nationale myndigheder, som hører instituttet, om udkastet efter instituttets opfattelse er omfattet af dets kompetenceområde.

Artikel 2

1. Ved »udkast til retsforskrifter« forstås udkast til bestemmelser af bindende karakter, som finder generel anvendelse på en medlemsstats område, som regulerer et ubegrænset antal tilfælde, og som er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

2. Udkast til retsforskrifter i den i stk. 1 anvendte betydning omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer hver især de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at denne beslutning efterkommes i praksis. De skal herved påse, at EMI høres så betids, at den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrifter, er i besiddelse af EMI's udtalelse, inden den træffer en substansafgørelse; tilsvarende påser de, at EMI's udtalelse forelægges for den myndighed, der skal vedtage de pågældende retsforskrifter, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der har udarbejdet udkastet.

Artikel 4

De nationale myndigheder, som udarbejder et udkast til retsforskrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give EMI en frist til at afgive udtalelse, som, undtagen i særlig hastende tilfælde, skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden for EMI modtager meddelelse om, at en udtalelse ønskes. Afgives der ikke udtalelse inden fristens udløb, kan der ses bort fra en udtalelse. Modtages EMI's udtalelse efter fristens udløb, sørger medlemsstaterne ikke desto mindre for, at de i artikel 3 nævnte myndigheder gøres bekendt med den.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Phare — Planlægning og realisering af et nationalt radiokommunikations netværk til udrykningstjenesten

Meddelelse af udbud udstedt af Bulgariens regering finansieret under Phare programmet

(93/C 340/09)

Projektets betegnelse

Planlægning og realisering af et nationalt radiokommunikations netværk til udrykningstjenesten. PHARE/BG9201/MOH/EMS/SUPP 03

1. Deltagelse og oprindelse

Deltagelse er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Albanien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiske Republik eller Ungarn.

Leverancer skal have oprindelse i ovennævnte stater.

2. Vedrørende

Levering af udstyr i 1 parti til Sundhedsministeriet.

Planlægning og realisering af et nationalt radiokommunikations netværk til udrykningstjenesten.

3. Udbudsmateriale

Udbudsmateriale kan erhverves gratis hos:

- a) Ministry of Health, PHARE-PMU, attn.: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000, telefax (35 92) 80 00 31.
- b) Commission of the European Communities, DG I - Operational Service PHARE, 200, rue de la Loi (SC 29 - 1/48), B-1049 Brussels, (attn: Mr H. Faudel), telex 21877 COMEU B, telefax (32-2) 299 17 00.
- c) Kontorer i Fællesskabet:
D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49) 228 53 00 90; Telefax (49) 22 85 30 09 50],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 01 1; télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33) 1 40 63 38 38; télécopieur (33) 1 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1787 København V, Dansk Industri, Projekt- og Licitationskontoret, afd. EMI [tlf. (45) 33 77 33 77; telefax (45) 33 77 33 00],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44) 71 973 19 92; facsimile (44) 71 973 19 00/19 10],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353) 1 71 22 44; facsimile (353) 1 71 26 57],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30) 1 724 39 82, τηλεφάξ (30) 1 724 46 20],

E-28001 Madrid, calle de Serrano, 41, 5a planta [tel. (34-1) 435 17 00, 435 15 28; telefax (34-1) 576 03 87, 577 29 23],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351) 1 54 11 44; telefax (351) 1 55 43 97].

4. Tilbud

Skal være fremme senest den 28. 2. 1994 (11.00), lokal tid, på følgende adresse: Ministry of Health, PHARE-PMU, attn: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

Tilbuddene vil blive åbnet offentligt den 28. 2. 1994 (14.00), lokal tid, på følgende adresse: Ministry of Health, PHARE-PMU, attn: Ms M. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

Meddelelse om, at Kommissionen har til hensigt at tage en forordning om antidumpingtold op til fornyet undersøgelse

(93/C 340/10)

Efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af en meddelelse om det forestående ophør af antidumpingtold⁽¹⁾ har Kommissionen modtaget en anmodning om fornyet undersøgelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3905/88⁽²⁾ vedrørende indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af delvis orienteret garn af polyester (POY) og crepet garn af polyester (PTY) med oprindelse i Republikken Korea, Taiwan og Tyrkiet. Nævnte anmodning blev indgivet af International Rayon and Synthetic Fibres Committee (CIRFS) i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽³⁾, og på vegne af producenter, som ifølge det anførte tegner sig for 85 % af produktionen i Fællesskabet af polyester-garn.

Det blev i forbindelse med denne anmodning gjort gældende, og der blev fremlagt tilstrækkelige beviser for, at importen af polyester-garn (POY og PTY) fra de pågældende lande i perioden fra 1988 til 1992 set under ét har haft et betydeligt omfang. Det påpeges navnlig, at den tyrkiske eksport af POY-garn steg med 276 % i nævnte periode til trods for gældende antidumpingtold og en nedsættelse af eksportsubsidierne.

Det gøres endvidere gældende, at priserne på EF-markedet i perioden fra maj 1992 til maj 1993 faldt med 26 % for POY-garn og med 22 % for PTY-garn, og at importpriserne generelt er faldet gennem de seneste to år. Det påstås, at den betydelige forøgelse af navnlig eksporten fra Tyrkiet førte til meget betydelige prisfald for POY-garn i Fællesskabet.

Det anføres også, at kapacitetsudnyttelsesgraden i den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har været faldende indtil udgangen af 1992 og formentlig vil nå ned på 77 % i 1993, medens det normalt anses for at være nødvendigt med en udnyttelsesgrad på 85-90 % for at opnå en tilstrækkelig fortjeneste.

Det gøres desuden gældende, at alle tre eksportlande planlægger en forøgelse af produktionskapaciteten i 1993/94, navnlig for så vidt angår Korea, hvis kapacitet i 1994 forventes at være 237 000 tons højere end i 1991, svarende til en forøgelse på 43 %. Hertil kommer, at den allerede eksisterende overkapacitet i de pågældende lande siges at udgøre en trussel mod rentabiliteten i EF-virksomhederne, hvoraf flere allerede lider betydelige tab.

Det påpeges endelig, at et kraftigt prisfald i Det Fjerne Østen (35 % på crepet garn) har medført en alvorlig uligevægt på verdensmarkedet, og at den taiwanske og koreanske eksport vil blive omdirigeret til Fællesskabet og solgt til dumpingpriser, hvis gældende foranstaltninger bortfalder.

Gennemgangen af de faktiske oplysninger og påstande, der er anført i den foreliggende anmodning vedrørende de forudseelige virkninger af gældende foranstaltningers bortfald, foranlediger Kommissionen til at fastslå, at der med forbehold af en yderligere undersøgelse foreligger tilstrækkelige beviser til støtte for påstanden om, at foranstaltningernes bortfald vil medføre, at der igen forvoldes skade eller opstår en trussel herom.

Efter at have afholdt konsultationer giver Kommissionen derfor meddelelse om, at den har til hensigt at tage nedenanførte forordning op til fornyet undersøgelse i henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(¹) EFT nr. C 175 af 26. 6. 1993, s. 9.

(²) EFT nr. L 347 af 16. 12. 1988, s. 10.

(³) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

Vare	Oprindelses- eller eksportland	Foranstaltning	Reference
Garn af polyester (POY og PTY)	Republikken Korea Taiwan Tyrkiet	Told	Forordning (EØF) nr. 3905/88 (EFT nr. L 347 af 16. 12. 1988)

DOMSTOLEN

EUROPA-PARLAMENTET

Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve

(93/C 340/11)

De Europæiske Fællesskabers Domstol og Europa-Parlamentets Generalsekretariat offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 340 A af 17. december 1993 følgende almindelige udvælgelsesprøve:

Den danske udgave

— EUR/A/33 (fuldmægtige med dansk juridisk kandidateksamen).

Dette nummer af Tidende fås ved henvendelse til: Cour de justice des Communautés européennes, Division du personnel, L-2925 Luxembourg.
